

Ani Kunga: “La pregària és una forma única i molt especial d’ajuda”

Dg, 27/09/2020 per Catalunya Religió

(Josep Gordi -CR) **Ani Kunga** és una persona d’una llarga trajectòria de treball i lluita per una societat millor. En un moment vital de la seva vida va decidir abraçar el budisme tibetà i renunciar a tot per iniciar un camí espiritual. “Dins de nosaltres hi ha un ermità que enyora la cova”, explica. L’hem entrevistat al monestir budista de Samye Dechi Ling a les Guillerries, sota l’ombra benefactora d’un gran castanyer. Amb ella publiquem una nova conversa de la col·lecció [Natura Sagrada](#).

La paraula Ani vol dir monja?

És així, quan entres de monja en un temple budista succeeix quasi el mateix que amb altres tradicions religioses. La humilitat i la renúncia s’esdevenen dos eixos que marquen la teva nova vida. Per tant, abandonem molts elements de la vida anterior. Un d’ells és que agafem un nom nou. Hi ha persones que mantenen el doble nom: l’occidental i el budista. Les monges portem la paraula Ani al davant i després el nostre nou nom. També ens tallem el cabell, no portem cap joia.

I quin és el seu nou nom?

Jo em dic Ani Kunga Lhamo. Els noms tibetans són molt bonics i també tenen un significat molt interessant. El meu nom, Lhamo, significa deessa i Kunga, tenir i donar felicitat.

On va néixer?

Jo vaig néixer a Monzón, província d’Osca, a l’Aragó. Ara bé, de molt petita vaig venir a viure a Tarragona i després a Reus i de més gran a Barcelona i és en aquesta ciutat on vaig entrar en contacte amb el budisme.

Quan era petita quina vivència tenia de la natura?

De petita sempre vaig viure en una ciutat i els meus records d'infant relacionats amb la natura són estades a la platja amb la família. D'adolescent, amb els amics i amigues, vam fer sortides per les muntanyes properes, com les muntanyes de Prades.

Guarda un record especial del mar?

Sí. Recordo passar diumenges amb la família en platges de la costa daurada i dinar sota l'ombra d'un pi. Per tant, ens estàvem tot el dia entre els pins, la sorra i l'aigua.

Quan es fas gran, imagino que sortia amb els amics?

Sí. Fèiem sortides de cap de setmana. Recordo endinsar-me per rierols i valls del Montsant. Ara bé, jo vinc d'una forma de vida juvenil que era molt rebel, activa i festiva. Per tant, no érem excursionistes ni la descoberta de la natura era un objectiu en si; el que preteníem era estar junts i gaudir en espais naturals.

Com definiria el grup de joves del qual formava part?

Si penso amb un adjectiu seria anarquista o llibertari. L'interès per la política ens portava a participar en activitats reivindicatives d'aquella època, com defensar la insubmissió, el feminisme, protestar per la instal·lació de centrals nuclears... Un cop arribada a Barcelona, també em vaig interessar pel moviment d'ocupació, la banca ètica, el consum ètic... A Tarragona estudio psico-pedagogia i a Barcelona, vinc a treballar amb trenta-cinc anys. Per tant, era una dona experimentada, però amb ganes de descobrir allò que la vida m'oferia.

El contacte amb el budisme es produeix quan es trasllades a Barcelona?

Cert. Cal entendre, abans de res, que tota la meva activitat professional i d'activista no m'acabava d'omplir. Per exemple, recordo participar molt en les protestes contra la invasió de l'Iraq i quan va acabar tot em vaig sentir molt cansada. Havia invertit totes les meves forces, però no hi havia hagut res que m'hagués recarregat l'energia consumida i em sentia esgotada a un nivell molt intern. Llavors treballava en plans de formació per diferents ajuntaments i a instituts de secundària com a psico-pedagoga. Trobava que em mancava una font que em nodrís. Dins meu, hi havia una lluita entre la meva activitat externa i la falta d'energia interna que sentia. No hi havia res que alimentés el meu cor.

És en aquest marc que comença el seu procés de conversió al budisme?

Prefereixo parlar de transformació. Potser vaig adonar-me que per mi la fe en l'humanisme no era suficient, i em calia cercar una base real per a la fe en la vida.

Una ermitana va explicar-me, temps enrere, que el fet de no poder ajudar a tothom la neguitejava tant que va decidir recloure's per pregar per tots. Se sent identificada amb aquest pensament?

Totalment. Imagino que tots els religiosos tenim pensaments semblants. Quan ets conscient del sofriment que existeix al teu voltant, fas tot el que pots físicament per ajudar. Però arriba un moment que t'adones que el que fas és molt poca cosa davant del dolor existent. Quan reflexiones t'adones que convé retirar-te un xic per veure-hi millor i entendre més correctament què és el món. Des del retir pensar és

més fàcil, sense l'angoixa de l'activitat quotidiana. La reflexió comporta saviesa. Llavors qui és sensible a l'espiritualitat sap que la pregària és una forma única i molt especial d'ajuda. Retirar-se per pregar pel món és una forma molt efectiva d'ajuda, però difícil d'entendre per a la pròpia societat.

Què li va atreure del budisme?

Recordo acostar-me a un curs de Tai-chi, en el qual la Lama **Tsondru** impartia unes sessions de meditació i així vaig conèixer la meva mestra. Una amiga em va proposar acostar-me al grup budista de Lama Tsondru per practicar la meditació. Em va meravellar la ciència i filosofia budista sobre la realitat. Però seguia tenint prejudicis contra les religions i em va costar un any acceptar-me com una més entre aquelles persones tan naturals i senzilles, fins que em vaig adonar que jo tenia realment sentiments espirituals. En la visió budista del món vaig aconseguir trobar la font inesgotable d'aliment que jo cercava.

Quan es produeix el moment de renunciar a tot per convertir-se en monja budista?

Després de dos anys practicant budisme, vaig tenir la gran sort que, en aquell moment, s'estava organitzant un retir budista de llarga durada que es tractava d'estar quatre anys tancats amb pràctica intensiva en un centre de retir situat a les Guillerries. Em van acceptar i al llarg de quatre anys vam retirar-nos unes vint persones, en una casa per dones i una altra per homes, sota el guiatge d'un mestre espiritual. Allà vaig decidir fer-me monja perquè volia seguir vivint de per vida en el retir.

Va haver de fer uns vots solemnes com fan les monges cristianes?

Sí. Els nostres vots més o menys comparteixen els mateixos principis, és a dir, la renúncia als valors mundans, el celibat i el servei als altres. Per ordenar-nos cal anar a l'Índia a monestirs on hi ha rinpoches (lames d'alta jerarquia). En concret, vaig anar fins a Bodhgaya que és la ciutat on hi ha l'arbre sota del qual Buda va arribar a la Il·luminació.

Imagino que va visitar el Pipal o Bodhi Tree?

És el lloc de pelegrinatge més important del budisme asiàtic. Per tant, sempre hi ha una gran gentada que es dedica a circumval·lar l'arbre i l'estupa. D'altra banda, la ciutat se situa en un dels estats més pobres de l'Índia. Aquest fet genera un contrast terrible entre l'interior del recinte on hi ha l'arbre ple de pelegrins donant voltes al seu voltant i l'exterior ple de pidolaires i mendicants que demanen caritat. Recordo que travessar el passeig per arribar a l'estupa va ésser molt impactant i vaig acabar molt trasbalsada del que acabava de veure. El meu cap no deixava de donar voltes a com pot ésser que al costat del més diví hi hagi tanta misèria. Va ser una vivència molt interessant, on l'espiritualitat màxima i la misèria extrema són una al costat de l'altre i tot enmig d'un caos de pelegrins donant voltes a l'arbre. Hi ha altres temples situats en espais més calms i serens, com el monestir on viu el **Dalai Lama**, a la ciutat de Dharamsala, al peu dels Himàlaies que, afortunadament, vaig poder visitar.

Va sovint a l'Índia?

Sí. Anem a practicar i a rebre ensenyaments dels nostres mestres.

La natura té un valor sagrat pel budisme tibetà?

El budisme parla del mandala, un concepte que inclou la persona i tot l'espai que l'envolta. Per tant, el sentiment d'unió amb tot és molt clar. El mandala també depèn de la percepció que tens tu d'ell. El fet clau és entendre i viure que la divinitat està dins d'aquest mandala, és a dir, dins teu i dins de tot. Buda o Déu ho impregna tot. Cal tenir consciència que tenim una naturalesa divina i que aquesta està present a tot arreu. El budisme diu que no som capaços de percebre-ho així per culpa de la nostra ignorància. Per tant, el camí, la pràctica es resumeix en prendre consciència d'aquesta unitat i eliminar qualsevol divisió que mentalment establím separant-nos de tot el que ens envolta.

Per tant, el que cal és sentir-te en comunió amb tot el que ens envolta?

Exacte. Si vius la presència de la divinitat dins el teu cor i a tot arreu, la idea de propietat, per exemple, ja no té sentit. No té sentit barallar-se per un pou d'aigua perquè el cor et diu de compartir-ho i gaudir-hi tots. En conseqüència, viure el món com una meravella depèn de la teva maduració espiritual.

Per tant, tot és sagrat?

Tot és sagrat. Des del més meravellós fins al més traumàtic, que també existeix, com veure un nen indi a qui han amputat el braç per pidolar. Per poder assimilar-ho tot, cal aprofundir en la comprensió del món i després viure la comunió amb tot el que et rodeja. Al final entendràs que el món és un lloc on l'obra de Déu o el camí del Bodhisatva -la persona que practica la compassió- s'està manifestant en cada moment. Jo soc el camí, la veritat i la vida. Aquesta frase la poden utilitzar diferents religions ja que aquest principi és comú en tota l'espiritualitat.

El budisme té diferents preceptes essencials. El primer és el Metta, és a dir, l'amor. Per tant, el budista estima a tots els éssers de la terra?

El budisme parteix de la realitat de que tots els éssers sofreixen al món: les persones, els animals, els vegetals, el medi... L'actuació del practicant és pregar perquè tots els éssers arribin a la felicitat.

Un altre precepte és el karma.

El karma significa que cada actuació que duguis a terme sigui bona o dolenta tindrà una repercussió. Si fas coses bones generes una situació positiva per a tots que retorna a tu, ja que tot està interconnectat. Per tant, si ajudes als altres, ets generós, compassiu... tot fluirà millor. Per exemple, en el monestir on som ara intentem practicar una actitud de respecte cap a tota la natura que ens envolta. Treballem un hort ja que som vegetarians, reciclem les aigües brutes que generem, no matem cap formiga o insecte. Talment, com si aquesta muntanya fos la nostra mare i nosaltres els seus fills.

Em va sobtar una imatge d'un documental on persones pregaven al costat d'un animal moribund.

El budisme respecta tots els éssers amb consciència, com els animals. En conseqüència, cal respectar-los, estimar-los, acompanyar-los, compadir-los...

Un altre principi és el de la Joia.

Si apliques la percepció pura que vol dir que entens que tot és sagrat, desapareixen les separacions i els adjectius qualificatius ja que tot s'esdevé comunió, bellesa, joia... Cal recordar que tots els éssers són igual d'importants com d'insignificants. Dins de les etapes del camí de la vida o del camí del Bodhisatva, quan s'arriba a una certa maduració espiritual, un s'adona de la comunió que existeix entre tu i tot el que t'envolta. Llavors deixes de jutjar, d'entristir-te, perquè finalment, entens que hi ha un destí diví en tot. Ha desaparegut el dualisme, desapareix el jo i no hi ha separacions entre la ment i el que et rodeja, totes les coses són un tot.

Un altre principi és aprendre a acostumar-se amb poc o només amb el que veritablement necessites per viure.

Dins del camí espiritual hi ha el principi d'eliminar l'aferrament, sobretot al que és superflu i viure només amb allò necessari. Es tracta d'evitar de desitjar res que no sigui necessari per viure i acostumar-te amb el que tens. Amb les diferents renúncies que fas a favor de la simplicitat un s'enforteix i, a la vegada, és més lliure perquè deixa de ser esclau dels propis desitjos.

En aquest monestir, situat al bell mig de les Guillerries, com viu la natura?

Per exemple quan estàvem de retir, dalt de la muntanya, vius la simplicitat al màxim ja que al teu voltant estàs rodejat de boscos i no gaudeixes de cap comoditat supèrflua. T'adones que la vida es resumeix amb respirar, veure, menjar i presència. Dins de nosaltres hi ha un ermità que enyora la cova.

Intenteu seguir els ritmes de la natura?

Ens aixequem molt aviat i, quan surt el sol, som al temple fent les nostres meditacions i pregàries. Després entrem a la fase de feina, on cada monjo o monja té unes tasques adjudicades. Al migdia fem un àpat comunitari i a la tarda tornem a la feina i a la meditació en el temple o a la nostra habitació.